

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De diuersis gradibus Charitatis. Cap. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

et odio proximi, require in tractatu, de Ira. Chry. Si inimicitie semel occupauerint animos, omnia quæ dicitur quæ audiuntur, quæ sunt, ita accipiuntur, & intelliguntur, vt ad maiores & longiores proficiat inimicitias. Si quid enim boni de inimico dicitur, non creditur: si quid mali, hoc solum creditur, & confirmatur. ¶ Circa quartum notandum est, quod omnis offensa Dei mortalis in quantum a Deo diuidit, aduersatur charitati, quæ a Deo venit. *Ps. 59.* Iniquitates vestre diuiserunt inter vos & Deum vestrum.

De diuersis gradibus Charitatis CAP. XVIII.

Notandum ergo quod diuersi sunt gradus charitatis. Est enim charitas incipiens, proficiens & perfecta. Aug. super epistolam Io. Perfecta charitas hæc est: vt quis paratus sit etiam mori pro fratribus. Sed nunquid mox vt nascitur iam profusa perfecta est? imo vt perficiatur, nascitur: cum fuerit nata nutritur: cum fuerit nutrita, roboratur: cum fuerit roborata, perficitur: cum ad perfectionem venerit, dicit, Cupio dissolui, & esse, &c. Phil. 1. Charitas operibus pietatis nutritur, tribulationibus, & consolationibus roboratur, consiliis perficitur. ¶ Et notandum quod sex sunt quæ valent, vt charitas proficiat, & proficiendo ad perfectionem perueniat. ¶ Primum est quod homo magnum desiderium proficendi habeat. Magna enim pars profectus est, velle proficere, vt ait Bern. Aug. Nostrum non progredi iam reuerri est. Cesset omnis ignavia, si volumus non redire, currendum est. Leo papa: Incidit periculum qui proficendi perdidit appetitum. Ber. in epistola. Indefessum proficendi studium, iugis, & conat ad perfectionem, perfectio reputatur. Quod si studere perfectioni est esse perfectum, profectio nolle proficere deficere est. ¶ Secundum est quod a creaturis inferioribus ad creatorem amorem suum recolligat. Solent abscindi rami arboris non inferius, vt torum clementum suum ponat superius. Greg. Non sufficit proficere homo ad utraque diuisus. Genes. 49. dicitur ad Rubem: Effusus es sicut aqua, non crescas. Aug. in 2. lib. Confessionum: Ab vno te aduersus, in multa euaniu. Quasi enim aliquando satiari, inferi in adolescentia: & syluestre ausus sum variis, & umbrosis amoribus. ¶ Tertium est, vt doctrina incedat. Sicut paruulum absque sumptione cibi crescendo non proficit, sic anima sine doctrina deficere potius quam proficere solet. *Eccles. 12.* Filia fatua in deminoratione fiet. In Ps. Esurietes, & sitietes anima eorum in ipsis deficit. ¶ Quartum est, meditatio, & precum illa quæ versatur circa beneficia a Deo, vel a proximo recepta, vel circa alia incitatio ad amorem Dei vel proximi. De quo dicitur *Ps. 121.* In meditatione mea exardescit ignis. ¶ Quinta

tum est, oratio. Ber. Amorem Dei in homine à gratia gentiū
 ctar lectio, meditatio pascit, oratio cōfortat & illuminat. ¶ Sto
 tū est, tentatio. Greg. in Moral. Electorū desideria in prosperitate
 re deprimūtur, aduersitate proficiūt: sicut ignis flatu premitur
 vt crescat, & vnde quasi extingui cernitur, inde roboratur, cum
 per tentationem humilitas proficit. Prospera est ipsa aduersitas
 quæ mentē ab elatione custodit. ¶ Et notādum est quod nullus
 ad tantā perfectionē peruenit in vita ista, ad quantā velle pos
 uenire. Ambr. super Luc. Nemo est qui tantū virtutis apprehen
 dat, quā desiderat: quia omnipotēs Deus interiora discernit
 ipsis spiritualibus profectibus modum ponit, & ex hoc homines
 quod apprehendere conatur, & nō valet, in illis se nō eleuat quā
 valet. Item notandum, quod sicut dicit Augu. perfecta charitas
 nec cupiditatem habet seculi, nec timorem seculi, per quas dicitur
 ianuas intrat, & regnat inimicus, qui primò timore, deinde cha
 ritate pellēdus est. i. Io. 4. Perfecta charitas foras mittit timo
 rē. Glo. Timorē illum, scilicet quo timet quisque se iēs operatio
 stitia: ne veniat districtus iudex, & se minus castigatū damna
 ¶ Item notādum, quod sex sunt species perfectionis. ¶ Prima est
 perfectio sufficientiæ: de qua Matthæi 5. Estote perfecti sicut
 Pater vester celestis perfectus est. ¶ Secunda est comparatiua
 quā debent habere clerici respectu laicorum. Genes. 6. Nō est
 perfectus in generationibus suis: id est, cōparatione eorum qui
 erāt de generatione sua. ¶ Tertia est ordinis, ad quā tenentur
 sacris ordinibus constituti, ad quā pertinet continētia. Eisa
 Mūdāmini q fertis vasa Domini. ¶ Quarta est professionis, quæ
 pertinet ad religiosos. Matt. 19. Si vis perfectus esse, vade & vende
 de omnia quæ habes, & da pauperibus. ¶ Quinta est prelatio
 nis. Io. 10. Bonus pastor animā suā dat pro ouibus suis. Greg.
 homil. Cū incomparabiliter longe melior sit anima quæ vult
 mus terrena substantiā quam possidemus: qui non dat pro ouibus
 suis substantiam suam, quo modo pro his daturus est animā
 suam? ¶ Sexta est securitatis: qui hanc habent, cupiunt esse
 solui, & esse cum Christo. Ad Philip. 1.

Tertia partis principalis de 4 virtutibus Cardinalibus

Tract. I. De ipsis Virtutibus Cardinalibus in cōmuni.

Quare istæ quatuor virtutes dicantur cardinales. CAP. I.

Dico de tribus virtutibus Theologicis, dicendū est
 quatuor cardinalibus. De quibus habetur Sap. 8. Sobri
 tatem, inquit, & prudentiā docet iustitiam, & virtutes
 quibus